

"GLAS NARODA"

TOLOVENIAN DAILY
Owned and Published by

LOVVENIAN PUBLISHING COMPANY

(corporation)

LOUIS BENEDIK, Treasurer

RANK SAKSER, President

Place of Business of the Corporation and Address of Above Officers:
52 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"Glas Naroda" izhaja vsak dan izvzemlj nedež in praznik.

Ez celo leto vsele Nit za Ameriko	Ez New York za celo leto	87.00
Ez Canada	Ez pol leta	60.00
Ez polet leta	Ez inozemstvo za celo leto	87.00
Ez letni leta	Ez pol leta	60.00

GLAS NARODA
(Voice of the People)

comes every day except Sundays and Holidays

Subscription yearly \$6.00

Advertisement on agreement

Dopisni kres podpis in osebnosti se ne pribljujejo. Denar naj se blagovoli politiki
in Money Order. Pri spremembah kraja naravnih poslov, da se nam tudi svetlo
nije bivališča naznam, da hitrejš našemo naslovnika.

GLAS NARODA

52 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York, N. Y.

Telephone: Cortlandt 2276

Zborovanje Lige narodov.

Zastopniki Lige narodov so se zbrali v Ženevi, ne da bi raditev sreč sveta od veselja poskakovalo. Ta važni trenutek ne vzbujava nikakih svečanih čestev ter pušča narode hladne prav do dna sreca. To, kar se je namreč zbralo kot Liga narodov, ni ono, kar so imeli morejo dobiti stanovanje. V več hišah so po dve in tri družine skupaj, dasi je za eno družino piše stanovanje.

Tukajšnji premogovi rovi obratujejo s polno paro. Premogartev se je toliko seni naselilo, da ne morejo dobiti stanovanja. V več hišah so po dve in tri družine skupaj, dasi je za eno družino piše stanovanje.

Več mlađih deklet je prišlo iz starega kraja. Gotovo, da si takoj vsaka izbera izvoljenca, ker ga tudi lahko dobi. Potem je pa težava za stanovanje. Tako mora dekleti pri svoji teti, sestri ali pri prijateljici, dočim njen zaročenec hodi naokrog za stanovanjem. Kdor pozna westvirginsko zimo, ne bo šel kar pod dežnik s tem.

Tukajšnje žene in dekleta so imele 23. oktobra plesno veselico v prid ubogih sirot v starem kraju. Čisti dobiček na veselici je bil \$104, poleg tega prispevki iz naselbine Henry, W. Va., \$4, skupaj \$108. Denar se je odpodal na pristojno mesto. Hvala vsem darovalcem.

Mary Urbas, začasna tajnica.

Cleveland, Ohio.

Dne 11. novembra okoli 3. ure popoldne je bil povozen od Tester Auto Truck Co. rojak John Turk v obležil na mestu mrtve. Prišel je po vzhodni 61. cesti ter hotel prekorati St. Clair Ave., nakar mu je veter vzel klubok. On je stekel za klubokom, nakar je privozila poulična kara, kateri se je ognil. Na drugi strani kare ga je zalotil "truck" ter ga vrgel v zrak. Razpočela se mu je lobanja.

Pokojni je bil doma iz vasi Studee na Blokah. V Ameriki je bil okoli 7 let. Delal je večjidel v gozdih. Pred kратkim je prišel za nekaj časa v Cleveland na ob-

Brez droma so številni majhni narodi, ki so zastopani v Ligai, polni boljših namenov ter bi radi Ligo narodov v resnici napravili za orodje miru. Žalibog pa je to skrupočeno sestavljen tako, da bodo imeli v Ligi narodov prvo in odločilno besedo nekateri veliki narodi, ki ne morejo nikdar dobiti desti. Vspričo takih okoliščin se morajo razbliniti v nič vsa upanja, da bi se Liga razvijala na razveselj način, v prid celemu svetu.

Združene države nočejo stopiti v Ligo in Nemčije ter Rusije ne marajo za enkrat v njej ljudje, ki so spravili to dete na svet. Zadnjeno bratstvo narodov je še vedno neurešenec sen.

Irska in Anglija.

Položaj na Irskem ne kaže, da bi so hoteli v doglednem času izboljšati, nasprotno: zadnji Lloyd. Georgejev govor v Carnarvonu povzroči, da postane napetost med duhovi še večja, dokler se končno ne pretrga veriga, ki jih danes tako sramotno spaja v razmerju imperijalista-oblaznega tlačana.

Dost je na Angleškem faktorjev, ki stremijo po tem, da se ponudi ireem obširna avtonomija podobna nekako avtonomijam velikih britanskih dominijev v Kanadi, Avstraliji in Južni Afriki, ki se vladajo sami. Poleg zmernih meščanskih strank katerih se zavzemajo za to rešitev irskega vprašanja po svojih zastopnikih Aquithu, Greyu in Morlevu, je nastopila zlasti "Labour Party", ki je že od nekaj strah in groza vsem okostenjem diplomatom angleške kramarske politike. Toča gospod George si je enkrat vtepel v glavo, da se ne bo oziral na programe raznih strank, ampak se držal tistih svojih trdnih načel, ki jih danes na Irskem že noben vrag ne smatra.

Bolje rečeno, — načel dublinskega komandanta, generala Utteredaya, ki ga ni sram, da zagovarja in nagovarja razbesneno policijsko bando, da požiga separatistična mesta, da pokoleje na tisočem nedolžnih ljudi.

Takšna je politika Angleške; tudi sleparstvo in prilizovanje, tankaj špekulativno podkupovanje in ce vse nič ne pomaga, naj izpregorovi surou pest! Ta naj oddoci tudi vprašanje irske revolucije, Anglija dobro ve, da se ne sme ponižati niti do koncesije, če noče izgubiti na ugledu in strahu, ki ga imajo eksplotizane zemlje do nje in ki že tako komaj čakajo trenutka, da se pokaže košček njene slahosti doma v Evropi. O Anglija dobro ve, da je samo malik z lončenimi nogami, zato pa jih skuša tajiti s tem, da trdnejši stopa. In zato naj mala, izmožgana irska dežela nikar ne upa, da prekrije njene načrte!

Iz tega principa sledi vsa nečloveška politika Lloyda Georgea in zato podpira imenovani gospod grozodejstva soldateske in Maledyjevih špieljev ter unionistične težnje Ulsterjancev. To je sam priznal v zadnjem govoru v Carnarvonu, kjer se ni bal izzivati niti "Labour Party", niti "Sinn Feina". K temu govoru "Labour Party" ne bo molčala in Sin Fein se tudi ne da brez kaznizivati. Tako gre razvoj tudi v velik pomeni Angliji svojo naravno pot — od prešernosti do padca, od kapialističnega absolutizma do dejanskega demokratizma.

Odredbe angleške vlade za cas rudarske stavke.

Vsa angleška javnost je po stavki hudo prizadeta, za to je umivo da je skrnula vlada z vsemi sredstvi omiliti njene posledice. Prva njena skrb je bila, da ukine izvod premoga in uvede prehrano-pribivalstvo po racijskem sistemu. Odmerek sladkorja je določen že na polovico. Odmerek premoga je znašal 50 kg na teden. Vlada se je močno bala eventuelnega izbruhu železničarske stavke, zato dela z mrzlično naglico, da bi zabranila prevozne težkoce, ki bi nastale vsled obustavitve železničkega prometa. V tem slučaju bi rekriterala vse težke prevozne automobile, a že danes je bil železnički promet znižan za dvajset odstotkov in osebni vlaki se uporabljajo v svrhu prevažanja živil. Minister prehrane in prevozov je pozval ljudi, da se javijo kot prostovoljci k prevozni storitvi, a je imel le malo uspeha. Unija avtomobilnih sprevodnikov je celo odločno proti njegovim ukrepom. Vse kaže, da se je vrada že dolgo

Uloga cigarete v zgodovini.

Čeprav se je vprizorilo številne jaki iti ravno v službo, je strel iz poskuse, da se dokaze, da je bila trdnjava razbil nardžijo na drobne koščke. Artilleristi niso mogli uporabiti tobaka znana starim Grkom in Egiptom, niso bili ti poskusi dosedaj še nikdar uspešni. Vsled tega lahko sprejemimo splošno domnevanje, da so tobak

prvotno rabili ameriški domaćini in da je bil Kolumb prvi beli človek, ki je zaznamoval s svojih

poročilih to uporabo. Indijane so kadili tobak s pomočjo pip, in ko je

se je prvič to narkotično rastlino uvelodlo v Evropo in Azijo, so jo

ljudje skozi stoletja kadili ali v pipah najbolj različne oblike ali pa v obliki smodnik. Benečani so

bajte navadili Turke kadili tobak,

kajti takrat se je po celi Italiji

pričelo obilno tobak. Veliki

vzroki so to izvrzili v teku

dveh dni.

Novi način kajenja tobaka se je razsviril po celi Egiptu, ko je tam zavladal Mehmed Ali, in od

tam v evropska glavna mesta s

pomočjo diplomatskih zastopni-

kov različnih narodov.

Na Ruskem je postala cigareta

kaj hitro priljubljena in izdelova-

na se jih je iz tobaka, ki je bil me-

šanicu turškega in ameriškega.

Način je sunil

dne 13. junija letos Josip Torkar

iz Zgornjih Pirnič Antoni Kopá-

ča in ga večkrat v levo roko

litol. Torkar ni mogel več kakor 20

dni delati in se je zdravil nad 20

dni. Deželno sodišče v Ljubljani

je odsodilo zato Torkarja zaradi

hudo delstva težke telesne po-

škodbe na 13 mesecov težke ječe,

dopolnjene s postom in trdim le-

žičem na mesec.

Mladci slikovci.

V dvorcu Dobrava pri Pregr-

du je vlomlj neki okoli 17 let

cel roj vojakov.

Nekega večera, ko so hoteli vo-

star mladiči, oblečeni v sivo ob-

čutno, s čepico na glavi in bos ter

z novim nahrbnikom. Mladi zli-

kovec je ukral zlato zlato uro

z dolgo verižico z zapenko, okra-

šeno s amaragdom, zlato moško

uro z zlato verižico in ženski pr-

stan s tremi briljanti.

leko, s čepico na glavi in bos ter

z novim nahrbnikom. Mladi zli-

kovec je ukral zlato zlato uro

z dolgo verižico z zapenko, okra-

šeno s amaragdom, zlato moško

uro z zlato verižico in ženski pr-

stan s tremi briljanti.

leko, s čepico na glavi in bos ter

z novim nahrbnikom. Mladi zli-

kovec je ukral zlato zlato uro

z dolgo verižico z zapenko, okra-

šeno s amaragdom, zlato moško

uro z zlato verižico in ženski pr-

stan s tremi briljanti.

leko, s čepico na glavi in bos ter

z novim nahrbnikom. Mladi zli-

kovec je ukral zlato zlato uro

z dolgo verižico z zapenko, okra-

šeno s amaragdom, zlato moško

uro z zlato verižico in ženski pr-

stan s tremi briljanti.

leko, s čepico na glavi in bos ter

z novim nahrbnikom. Mladi zli-

kovec je ukral zlato zlato uro

z dolgo verižico z zapenko, okra-

šeno s amaragdom, zlato moško

uro z zlato verižico in ženski pr-

stan s tremi briljanti.

leko, s čepico na glavi in bos ter

z novim nahrbnikom. Mladi zli-

k

Mlakarjev Janez, -- boljševik.

Sta Toneje, ki je še vedno delal za dva in o katerem so rekli, da je pri Mlakarjevih milostni kruh, je tekom vseh teh dogodkov mirno tičal v svojem kotičku za počelo. Toneje je že nekotinko počasi misil. V njegovi starosti glavi se je še vedno preobračal stavek o enaki pravici vseh ljudi. — Ne bilo bi tako napačno, — si je misil. — Potem bi mi ne bilo treba biti hlapec na stara leta. Šel bi k Pogorevcu ter prevzel njegovo kmetijo. Pogorevec naj bi namenil nekaj hlapec. — Potem pa so mu prišli vsakovrstni pomisliki. — Mogoče me izvolijo celo za župana ali za revnega očeta.... Moj Bog, tega bi ne zdržala več moja stara glava. In potem davki, ki jih mora plačevati Pogorevec! Teh bi ne zmorel....

Ravnko je Rezika zbežala iz sobe ter je zavladala za nekaj časa mučen molk, je prišel Toneje v svojih razmotačivih do te žavne točke. Vprašal je Janeza giede tega. Kako pa z davki? Ali bodo moralib ubogi ljudje plačevati prav toliko davkov kot bogati? Ali naj plačajo bogati prav tako malo kot revni?

Janez je imel izprva za to vprašanje samo zanicevalen smehljaj. Nato pa je napravil, z desnico kretajo po zraku, kot da hoče potestiti z zemljo nekaj, kar nimajo nobene pravice več do bstoja. Zadel pa je le na vrč polina, ter rekel pri tem: — Davki? Smešno! Teh potem vendar ne bo.

Mladi hlapec je obžaloval zastonji prelitino vino in Mlakarjevi je bilo žal, za lepi vrč. Dekla je počela šrepinje in Mlakar je zopet rekel:

— Tako?

— Tako? Torej nikakih davkov ne bo več! Povej mi Janez, a čem plača država lepe svote, katero stane vzgoja otrok? S čem pa gradit šole in bolnišnice? Kaj pa z železnicami? Kdo popravlja ceste ter jih drži v red?

Janez je vedel odgovor na vso vprašanje. Včasih pa tudi ne.

Resnica pa je bila, da se ni dali rikard popoloma ugnati v kozji rog. Konec pa je bil ponavadi:

— Oče Mlakar je rekel:

— Odkar pomnijo ljudje, se je naša domačija pododelovala od očeta na sina. V sak je gospodaril kot je pač mogel ter gledal na to, da bo šlo njegovim otrokom rekoč boljše kot pa njemu. Tega sem se držal tudi jaz skozi celo svoje življenje. To pa ti lahko recem: niti polovico takoj bi me ne veselilo, če bi ne vedel, da delam za otroke in unike. Naša domačija bi tudi danes ne izgledala tako, če bi moji dedje misili: — Jaz delam le za tuje ljudi. Za ljudi, katrini niti ne poznam. Pododelovanja bi ne bilo nobenega. Moje otroke bi mi vzela država že kot majhne. Vzgojila pa bi jih tako, kot bi sama hotela, ne kot bi hotel jaz.

Tedaj pa je zakričala Mlakarica:

— Kaj, vzeti materi otroke kot rajhne? Potem ubogemu črvu rajuša sama zavijem vrat, prednostno dopustim kaj takega. Bog naj mi edupsti grehe...
Stari Tonjee ni nicesar rekel. Misil si je svojo stvar. — Če potem ne morem postati kmet, ostarem rajše hlapec. Saj mi ne gre slabio pri Mlakarju. In tudi davkov mi ni treba plačevati.

Tudi mali hlapec je molčal. Ne iz ponižnosti, skrati take vrste nabolj, temveč raditev, ker ni bil s stvarjo še popolnoma na jasnom. Čudni stavek, da je lastnina tativina, mu ni hotel iti iz glave. Misil je pri tem prav posebno na tudi predmete njegove skromne lastnine, od katerih bi se ne hotel ločiti tudi če bi se moral pretepoti s hudičem samim. Ti trije predmeti so bili njegova pipa, rjegeva srebrna ura in puška, katero je imel skrito gori v hribu v nekem yotlem drevesu. Naj le kdo poskuši vzeti mu to puško. Potem bi mu že pokazal, kaj je lastnina in kaj tativina. No, en vozelj pa je vseeno mela cela stvar. — Divjačina in lov sta bila lastnina grajčaka. Torej je pravzaprav grajček tat. Če bi njega ujeli, ko je na skrivnem ustrell divjega konja, bi moral y luknjo. Kot

divji lovec.... Sedaj. Kako pa bo pozneje? Ali bo potem tudi prost divji lov kot prosta ljubezen? Potem naj gre k vragu-eeli novi red, — si je misil mali hlapec, — kajti če bo divji lov dovoljen, ne bo imel nobene možnosti več.

Se ena pa je sedela pri mizi. Ničesar ni govorila, komaj kaj misila ter zaspalo gledala pred seboj. Bila je to Micka, dekla, ki je bila že od nekdaj naziranja, da spadajo k življenju le tri stvari: jesti, piti in spati. Delo kot četrto je seveda prišlo zraven. To je bilo samoposebni umevno. Kdor hoče jesti kruh, mora saditi. Kdor hoče piti mleko, mora pomolziti krave. Žito ne raste samo od sebe in krave ne znajo molziti same sebe. Če pa je človek delal, jedel in pil, potem gre tudi lahko spati. Ni treba govoriti takih neumornosti, katerih ni ne konea ne kraja. Nobene besede ni razumela od vsega, kar se je govorilo, a ena beseda je ji neprestano rojila glavni, kot kobilica, ki se ne pusti ujeti: boljševik, boljševik, boljševik.

Stari Mlakar je položil svojo težko roko na mizo ter rekel:

— Zadosti govorjenja za danes. Same neumnosti, vse to. Če bi mogli spraviti revščino iz sveta, — lepo bi že bilo. Na to pa bi ljudje ne čkali do danes. Potem bi to že enkrat prej poskusili. Časa so imeli dosti izza pričetka sveta.

Nato je izmolil večerno molitev. Ko je izvezel zadnji amen, je udaril mali hlapec zaspalo Micko po hrbitu ter rekel:

— Vstani, Micka. Čas je iti ne.

Mali Tine, ki je bil za vse pripravljen na smrt, — je zakričal Žid.

Prišlo je do pretepa. Vojak je izginil in Žid z uradnikom vred ga je pričel zasledovati. (Tukaj zmanjšava Shakespeare-ja ter prihaja na površje Orient). Ko je zbežal vojaka, se je zaletel v neko žensko na cesti. Bila je v blagosljenem stanju. Kaj je sledilo si je lahko misliti. Njen mož se je takoj pridružil zasledovanju. Malo naprej je zadel vojaka na nekega konjenika in njegovega konja. — Udaril je konja, da se umakne s poti. Bil je zelo dragocen konj in udarec mu je izbil eno oko. Tudi konjenik se je pridružil zasledovanjem. Vojak je pobegnil iz mesta in je videl neki kamenolom, se je pripravil, da skoči vanj in se skrije tam.

— Bismillah! — je zakričal ter skočil vanj. Padel je na neko streho, pod katero je ležal star mož, ki je misil pri tem, — za očeta ne vem in mati se le malo briga zem. Vsled tega mi je vseeno, če zvestem pri Mlakarjevih ali pri državi. Mlakarjeve poznam vsaj, a državnih ljudi ne.

Obrnil se je še enkrat, izplil zadajo kapljico ter se napotil nato v hlev, kjer je spal.

Tako je bilo na prvi večer in tako je šlo naprej, dan za danem. Komaj je izginil zadnji grizljaj iz sklede, je že pričel Janez s svojimi širokoustnimi izvajanjem. Vedno je bilo tudi čuti iste ugovore, niti polovico takoj bi me ne veselilo, če bi ne vedel, da delam za otroke in unike. Naša domačija bi tudi danes ne izgledala tako, če bi moji dedje misili: — Jaz delam le za tuje ljudi. Za ljudi, katrini niti ne poznam. Pododelovanja bi ne bilo nobenega. Moje otroke bi mi vzela država že kot majhne. Vzgojila pa bi jih tako, kot bi sama hotela, ne kot bi hotel jaz.

Tedaj pa je zakričala Mlakarica:

— Kaj, vzeti materi otroke kot rajhne? Potem ubogemu črvu rajuša sama zavijem vrat, prednostno dopustim kaj takega. Bog naj mi edupsti grehe...
Stari Tonjee ni nicesar rekel. Misil si je svojo stvar. — Če potem ne morem postati kmet, ostarem rajše hlapec. Saj mi ne gre slabio pri Mlakarju. In tudi davkov mi ni treba plačevati.

Tudi mali hlapec je molčal. Ne iz ponižnosti, skrati take vrste nabolj, temveč raditev, ker ni bil s stvarjo še popolnoma na jasnom. Čudni stavek, da je lastnina tativina, mu ni hotel iti iz glave. Misil je pri tem prav posebno na tudi predmete njegove skromne lastnine, od katerih bi se ne hotel ločiti tudi če bi se moral pretepoti s hudičem samim. Ti trije predmeti so bili njegova pipa, rjegeva srebrna ura in puška, katero je imel skrito gori v hribu v nekem yotlem drevesu. Naj le kdo poskuši vzeti mu to puško. Potem bi mu že pokazal, kaj je lastnina in kaj tativina. No, en vozelj pa je vseeno mela cela stvar. — Divjačina in lov sta bila lastnina grajčaka. Torej je pravzaprav grajček tat. Če bi njega ujeli, ko je na skrivnem ustrell divjega konja, bi moral y luknjo. Kot

— Vero hoče spraviti iz sveta, ta antikrist....

— In tudi delo, — je dostavil kovač. Pri tem pa je udaril s klavom po želeni s tako močjo kot da je slednje krivo, da ne dela Mlakarjev Janez nič drugega kot krade Bogu ljubi čas.

Nekateri pa so bili drugačen.

— Vsakdo prinese nekaj iz te strašne vojne. Enega zadene krogla, drugi zboleli na kaki bolezni, a Mlakarjev je zmešalo možgan.

Dobri Janez pa se je že tako globoko uživel v svoje apostolstvo, da je z mirmen dostojanstvom prenašal zanicevanje svojih sovražnikov. Kaj ga brigajo naši drugi? Da le more nepresteno govoriti, to je bila glavna stvar. Niti poslušati ni hotel, kar je vseeno mela cela stvar. — Divjačina in lov sta bila lastnina grajčaka. Torej je pravzaprav grajček tat. Če bi njega ujeli, ko je na skrivnem ustrell divjega konja, bi moral y luknjo. Kot

— Vero hoče spraviti iz sveta, ta antikrist....

— In tudi delo, — je dostavil kovač. Pri tem pa je udaril s klavom po želeni s tako močjo kot da je slednje krivo, da ne dela Mlakarjev Janez nič drugega kot krade Bogu ljubi čas.

Nekateri pa so bili drugačen.

— Vsakdo prinese nekaj iz te strašne vojne. Enega zadene krogla, drugi zboleli na kaki bolezni, a Mlakarjev je zmešalo možgan.

Dobri Janez pa se je že tako

O orijentalski pravičnosti.

Neki ameriški diplomat, ki je sto srebrnikov za povzročeno skošil dolgo vrsto let v Turčiji ter v Orientu sploh, nam pripoveduje naslednji zgodbico:

— Hodil sem naokrog z našim kavasom, Hasan - Hasanom, ko sem zapazil veliko množico, ki se je zbrala pred neko kavarno ter poslušala nekega arabskega pripovedovalca povesi: Naš Hasan je

— Ker bi ta vsota ne bila vredna izgube živali je konjenik umaknil otožbo, a moral plačati dvajset

— Proti sinu starega moža, ki je bil

— Gospod konzul, — je rekel kanvas, — jaz sem vam že rekel, da nisem ukral srebra.

Kavas je prosil trikrat ali štirikrat ter nato odšel. V eni uri se je vrnil ter privadel s seboj za užiti majhnega osla. Tega je predstavil konzulu ter rekel, da bo osel našelata, če se pusti žival v temno sobo, v katero ne bo prišla nobena luč.

— Dobro, — je rekel konzul, ki je bil radoveden, kaj se bo razvilo iz tega. Potem, ko so spravili osla v temno sobo, je prosil kavas konzula, naj skliče skupaj vse prebivalce hiše, vse uslužbence, od najvišjega do najnižjega. Prišli so. Postavili so jih pred vrata sobe, v kateri se je nahajal srebrnik. Ko so bili vsi navzoči, je rekel kavas:

— Obitoženca naj se odvede v kamenoletom, ga postavi na mesto, kjer je ležal stari mož in sin najskoči nanj.

— Mladi mož je nato spremeniš vse

— Ml

KRALJICA SVETA.

Roman. — Spisal Karl Pigborg.

Za "Glas Naroda" priredil G. P.

24

(Nadaljevanje.)

Štiriintrideseto poglavje.

V svoji majhni celiči na sveti gori je ležala Maud na ozki postelji, ki je bila pokrita s kožuhovino.

Oblečena je bila v nežnobelobleko. Spala je.

Odkar se je končalo potovanje preko vrelega jezera in od trenutka naprej, ko je stopila na suho, je spala. Ničesar ni vedela o tem, da so ji vili svečeniki v usta neko prastaro zdravilo, s pomočjo katerega spi človek po cele tedne, ne da bi telo potrebovalo hrano.

Nemirno se je premaknila v spanju.

Ali se je končal učinek omamljivega sredstva?

Zopet je šel kot sunek skozi njeno telo. Vrgla se je na drugo stran.

Tedaj pa se je zvalila s postelje ter v kot kjer je spala naprej. S stropu je počasi kapalo. Vsakih par sekund ena kapljica, ravno na sredo čela Maud.

Kapalo je v rednih presledkih, kapljica za kapljico, kot ura.

Le par minut in že se je zganila Maud v spanju. Redno padanje kapljic, brez prestanka, je uplivalo kot nož, ki ti rezal njene žive na glavi.

Zopet se je zganila Maud ter se stresla po celom telesu.

Počasi so padale kapljice, neizprosno, v rednih presledkih. Tedaj pa se je vnovič zganila Maud ter zakričala.

Cesar ni mogel doseči noben drugi razven svečenikov, je dosegla voda.

Voda je zlomila moč omamljivega sredstva.

Divje se je ozrla naokrog.

Kje je? Kaj se je zgrodile z njo?

Tedaj pa je posegla z roko na čelo. Še vedno je tam bolečina, neizprosna bolečina.

Kot zlomljeni so vse njeni udje in velika oslabelost ji je tičala v kosteh.

Jeja? Celica?

Sama?

Kje so njeni tovariši?

Čeprav je bila trudna, je skočila pokone.

V poltemi, ki je vladala v celiči, je tipala z rokama ob stenah naprej.

Skala, vsepovsod le skala.

Tipala je naprej. Tam so morala biti vrata.

Lotil se je obup in pričela jš tresti z vso močjo.

Ven mora, ven na luč!

Cutila je, da bo zblaznela, če bo morala še dolgo časa ostati tukaj v tej samoti, sredi skal.

Ali se moti? Nekaj je zaškrijalo v steni.

Vrata so se udala. Pot je prosta. Z divjim pogledom, kot preganjana žival, se je ozrla naokrog. Videla je veliko davorano, obdano od skal.

Prijela se je za sreč ter šla počasi naprej.

Zopet vrata, le priprta. Ali vodijo ta ven, ven na luč?... Odprla jih je.

Naenkrat krik, kateri oni divje živali.

Maud se je stresla.

Ali preži tu nekaj, kar bo v naslednjem trenutku skočilo nanjo? Kljub temu pa se je moralna smejeti, kljub vsej svoji bolesti. Bilo je le škrpanje vrat.

Novo razočaranje. Ničesar drugega kot nava skala, nova celiča, tako prazna in temna kot njena. Že je hotela naprej.

Kaj pa jš to?

V kuto celiče je nekaj blestelo.

Tam, na tleh pred njo, je ležal — stari parcgamnet.

Z enim samim skokom je bila Maud tam ter pobrala zaklad. Da, to je bila karta, ki je pokazala pot k zakladu kraljice.

Hiro je odprla Maud zlato kapsulo na svojem vratu ter spravila vanjo drogočen dokument.

V naslednjem trenutku pa je udarilo na njeno uho šumenje kot uno lastnih korakov. Ozrla se je.

Pred njo sta stala dva možka, naga, rjava in velikanska.

V naslednjem trenutku je padel omot krog njene glave in ničesar več ni videla.

— Pomoč — je kričala, — pomoč!

Nikdo pa jš ni odgovoril.

Surove roke so jo prijele ter potisnile naprej, preko neštevilnih stopnjev.

Zgoraj na vrhuncu gore, je še vedno klečala množica v prahu. Še vedno so ropotali bojni ter zadušili krike nesrečne žrtve v železrem kipu boginje.

Rdečica je dospelila že do glave kipa. Še enkrat so se pokazale krvave oči pri odprtini ter nato izginile.

Izginile so.

Od vseh strani so tedaj planili stražniki proti kipu ter pogradišči ogenj.

Odprli so vrata ter spavali v zlato posodo, kar je še ostalo od telesa sina Macombe.

Tedaj pa so se pokazali v odprtini, ki je vodila v notranjost gore, stražniki, z nadaljnjo žrtvijo, ki naj bi spravila razjarjeno bojino.

Roke stražnikov so popustile cprijem, v katerem so dotedaj držale Maud.

Z njenih oči je padla koprena. Prvič odkar je stopila iz čolna, je zoper videla nebo in ljudi.

Njen prvi občutek je bil oni brezmejnega strahu.

Kje se nahaja? Kaj hočeto ti ljude od nje? Zakaj stope poleg nje ti hlapec ter čakajo? Zakaj leži ta množica, ki je ne pozna, na kolennih? Zakaj gori ta ogenj?

Kje sta ostala dva konzula in Kienlung?

Ali sta tudi zapra v notranjosti gore kot ona sama?

Ali ju je ta strašni narod umoril?

Ali je zadnja izmed treh, ki so prišli, da dvignejo zaklad kraljice iz Sabe?...

Zaklad kraljice iz Sabe! Ali se niso nahajali na poti, da ga dvigne?

Tam je ležala Fura in tam ognjenik in zemljevid je kazal mesto

za tem ognjenikom. To sta potrdila tudi Maecombe ter stari vedeževale.

Skoro bi Maud zakričala od prijetnega presenečenja in klub strašne nevarnosti, ki jo je ogrožala.

To niso črni, afriški črni, ti ljude, ki stoje krog nje. Njih obrazci so ostro izrezani: kot om stariti Egipčanov. Njih barva je svetlo-rjava.

— Jaz sem pri sinovih solnea, — je vzklknila, — pri pozabljem nemaru kraljice iz Sabe.

Njeno veselje pa je trajalo le par minut.

Star mož pred duhovniki, — kajti Maud ga je dobro opazila, ker je presegal vse ostale za celo glavo, — je divignil svojo palico. Tedaj pa se surove roke stražnikov prijelo Maud.

Že je plamen zojet visoko šivil pod železnim kipom Astarte in na siroko odprta zraka velika vrata.

Počasni korak se je približal veliki duhoven. Že je stala Maud pred železnim kipom ter takoj spoznala, kakšna nevarnost ji preti.

Spoznaла je, da pomenja to konec.

Njene oči so se razširila v smrtnem strahu.

Skočila je nazaj kot žival, razprostrila roke ter zakričala.

— Kaj hočete od mene? Kaj sem vam storila? Prišla sem iskat vas. Čujte me, kaj vam pravim.

Nikdo pa je ni razumel.

Že so padle glave vernikov zopet na tla. Prišel je trenutek žrtvovanja, ki naj bi spriznjal bogove ter privadel Astarto zopet nazaj.

— Z obupnim pogledom se je ozrla Maud v krogu.

— Usmiljenje!

(Dalje prihodnjih.)

Koroške novice

Kako se je vršil plebiscit.

Prvič pa ur, odkar so se rodili, Pliberk, 13. okt. Domače ljudi od svoje hiše, med drugim na prvo.

Prvo je popolnoma razočarano in so izrekli županov sopro-

nikar moč verjeti, da bi Slovensko v hčerk, akoravno sta tam

veneci plebiscit izgubili, zakaj na rojeni in nikdar nista bili nikjer

in glasovanju je videlo svoje drugod in nikjer drugod nista

množice, o kateri je vedelo, da imeli stalnega bivališča. Izrekli

ima pravico glasovanja, dočim mirani sta kot nepoznani. To je

nasprotinovnik ni bilo videti mnogo.

Zato se vprašuje, odkod se bo življenje.

Nemci so reklamirali razmeroma majhne naše številke rali ka rna slepo srečo en gros

tan, kjer smo v resnicu imeli več (na debelo), če, nekaj se bo že

likansko večino. V resnicu je to posredilo. Uradnih potrdil niso

danes še prava zagotovka, ne glede na to, da so omamljivi pod pravimi s splošnimi frazami, ka-

vtišom terorja in groženjih nasprotinovnikov in vsedem drugom,

ki so omamljivi pod pravimi s splošnimi frazami, ka-

vtišom terorja in groženjih nasprotinovnikov in vsedem drugom,

ki so omamljivi pod pravimi s splošnimi frazami, ka-

vtišom terorja in groženjih nasprotinovnikov in vsedem drugom,

ki so omamljivi pod pravimi s splošnimi frazami, ka-

vtišom terorja in groženjih nasprotinovnikov in vsedem drugom,

ki so omamljivi pod pravimi s splošnimi frazami, ka-

vtišom terorja in groženjih nasprotinovnikov in vsedem drugom,

ki so omamljivi pod pravimi s splošnimi frazami, ka-

vtišom terorja in groženjih nasprotinovnikov in vsedem drugom,

ki so omamljivi pod pravimi s splošnimi frazami, ka-

vtišom terorja in groženjih nasprotinovnikov in vsedem drugom,

ki so omamljivi pod pravimi s splošnimi frazami, ka-

vtišom terorja in groženjih nasprotinovnikov in vsedem drugom,

ki so omamljivi pod pravimi s splošnimi frazami, ka-

vtišom terorja in groženjih nasprotinovnikov in vsedem drugom,

ki so omamljivi pod pravimi s splošnimi frazami, ka-

vtišom terorja in groženjih nasprotinovnikov in vsedem drugom,

ki so omamljivi pod pravimi s splošnimi frazami, ka-

vtišom terorja in groženjih nasprotinovnikov in vsedem drugom,

ki so omamljivi pod pravimi s splošnimi frazami, ka-

vtišom terorja in groženjih nasprotinovnikov in vsedem drugom,

ki so omamljivi pod pravimi s splošnimi frazami, ka-

vtišom terorja in groženjih nasprotinovnikov in vsedem drugom,

ki so omamljivi pod pravimi s splošnimi frazami, ka-

vtišom terorja in groženjih nasprotinovnikov in vsedem drugom,

ki so omamljivi pod pravimi s splošnimi frazami, ka-

vtišom terorja in groženjih nasprotinovnikov in vsedem drugom,

ki so omamljivi pod pravimi s splošnimi frazami, ka-

vtišom terorja in groženjih nasprotinovnikov in vsedem drugom,

ki so omamljivi pod pravimi s splošnimi frazami, ka-

vtišom terorja in groženjih nasprotinovnikov in vsedem drugom,

ki so omamljivi pod pravimi s splošnimi frazami, ka-

vtišom terorja in grožen